

Oplysninger deroppe fra. Disse er endnu ikke indkommet til Ministeriet.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Der er enkelte Talere, der under denne tredie Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget har rettet Henvendelser til mig, som giver mig Anledning til nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel beviste mig den Ære at henvende en Række Betragtninger til mig vedrørende det gamle og dog evigt unge Spørgsmaal: Toldbeskyttelse kontra Frihandel. Jeg maa sige, at jeg med stor Glæde hørte paa det ærede Medlems Foredrag, dels fordi det altid er en Oplevelse at høre paa en Taler, der følger en alvorlig og dybt indgroet Overbevisning, og dels fordi det ærede Medlem har en velgørende ærlig Maade at tale om Tingene paa. Jeg foretrækker i saa Henseende langt det ærede Medlems aabne Erkendelse af, at han ønsker Toldbeskyttelse, mere Toldbeskyttelse og højere Toldbeskyttelse, fremfor de senere Tiders dunkle og uklare Udtalelser om Kriseforanstaltninger eller Valutareguleringer, eller hvad man i øvrigt ønsker at betegne det med. Naar man tænker sig den Mulighed helt at kunne lukke Konkurrencen fra Udlandet ude ved Forbud mod Import, men ikke tør vedkende sig Ordet Beskyttelse og søger at give sig Udseende af alligevel at være Tilhænger af Frihandel, kan man ikke paaregne særlig Respekt for sit Standpunkt. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel taler derimod rent ud om Sagen, og det anerkender jeg.

Des mere maa jeg beklage, at det ærede Medlem om mig havde den Opfattelse, at jeg i mine offentlige Udtalelser vedrørende vor Handelspolitik overfor Udlandet ikke havde givet ren Besked. Nu ved jeg ikke, hvor det ærede Medlem har søgt sig Underretning om mine Udtalelser; jeg tror ikke, jeg tør smigre mig med at have haft det ærede Medlem som Tilhører ved noget af mine Møder ude i Landet, og det er muligt, at det ærede Medlem har sit Kendskab fra visse københavnske Dagblade; hvis det er Tilfældet, kan det godt være, at han har faaet en noget ensidig og ikke helt rigtig Opfattelse af disse Udtalelsers Karakter, og der er en Del, der godt kunde tyde derpaa. Naar det ærede Medlem f. Eks. syntes at være af den Opfattelse, at jeg har givet fejlagtige Oplysninger vedrørende Toldbeskyttelsens Betydning for Erhvervslivet i England, maa det bero paa en Misforstaaelse, alene af den Grund, at jeg ikke er mig bevidst, at jeg hidtil har berørt dette Æmne ved noget offentligt Møde. Jeg skal heller

ikke her ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling følge det ærede Medlem i hans Betragtninger vedrørende Englands toldpolitiske Historie eller fordybe mig i dette meget omfattende Æmne, jeg skal derom nøjes med at sige, at det ærede Medlems Opfattelse af Toldbeskyttelsens Betydning for Udviklingen af den engelske Industri neppe vil kunne staa for en objektiv historisk Undersøgelse. Men jeg tror, at det vilde være heldigt, om det ærede Medlem saavel som alle vi andre i denne Tid vilde holde sig til Nutidens Forhold, til vore egne Erhvervsforhold, som de former sig i Øjeblikket. Hvis det ærede Medlem kunde være enig med mig heri, tror jeg, han kunde faa Øje paa det Forhold, at den kunstige Prisforhøjelse, der kan opnaas ved Toldbeskyttelse, langtfra at styrke Erhvervene og øge deres Modstandskraft overfor Udlandets Konkurrence i saa godt som alle Tilfælde har haft lige den modsatte Virkning.

Jeg tænker her ikke blot paa Landbruget som Erhverv, men jeg tør dog maa-ske driste mig til at nævne Landbruget i den Forbindelse, og særlig den Udvikling, som Landbruget har gennemgaaet i den sidste Menneskealder. Det ligger dog formentlig ganske aabent og klart, at hvis Landbruget i 80erne, da det gennemlevede en meget alvorlig Krise, havde ønsket og havde opnaaet Beskyttelse, havde det aldrig opnaaet at blive et saa betydningsfuldt Eksport-erhverv, som det nu under fuldstændig Frihandel og aaben Konkurrence er blevet. Hvis jeg kun kunde pege paa Landbruget, er det nok muligt, at det ikke vilde virke saa overbevisende paa det ærede Medlem; men det samme gælder i Virkeligheden ogsaa vore andre industrielle Virksomheder. Jeg siger udtrykkelig andre industrielle Virksomheder, thi der er i erhvervspolitisk Henseende ingen Forskel mellem Landbruget og det, man her i Landet plejer at ville sammenfatte under Ordet Industri. Landbruget fremstiller Smør og Flæsk, og det er lige saa fuldt en Industri, en industriel Virksomhed som de Erhverv, der f. Eks. fremstiller Sukker eller Margarine, eller som fremstiller Sko eller Beklædningsgenstande, eller hvad man nu vil nævne. Men hvis vi ser paa disse andre industrielle Virksomheder, finder vi, at Forholdet er det, at vi har her i vort Land en Række store betydningsfulde Industrier, der er fuldt ud konkurrencedygtige, og som vi derfor ogsaa ser hen til med en berettiget Selvfølelse fra alle Lejre i Samfundet, og det er Industrier, som aldrig har haft Beskyttelse, og som mig bekendt heller ikke har ønsket det —